

Kørsel mellem Vildsund paa Nykøbing—Næssund-Ruten og Øster Assels. Derimod tror man, at en tredie selvstændig Automobilkørsel fra Nykøbing Vest paa efter Postvæsenets Anskuelser vilde blive for meget. Automobilkørsel fra Nykøbing ad de daarlige Veje til Tæbring vil man neppe kunne tænke paa. Derimod er der mellem Nykøbing og Fæggesund god Vej, og her vil Automobilkørsel ogsaa blive etableret, hvorefter der forhandles med den nuværende Indehaver af Kørselen. Naar Automobil-drift indføres, forventer man, at Færgen over Fæggesund undergaar en tilsvarende Forbedring, og der vil da, idet Postvæsenet ved et nylig indtraadt Personskifte paa den kørende Rute fra Fæggesunds nordlige Side til Vesløs Station har forberedt bedre Befordringsforhold paa denne Rute, forhaabentlig kunne iværksættes en naturlig og god Forbindelse fra Mors over Fæggesund ad Fjerritslev til.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Adgangen til at blive befordret med Postdagvogn fra Mors og mente, at Forholdene er blevet ringere end under Diligencekørselen. Vedkommende Kontrahenter er forpligtede til at befordre rejsende, der indtil en Time før Postens Afgang melder sig i Næssund Øst, Nykøbing eller paa et af Kontrahenterne udpeget Sted i Karby, ligesom de er forpligtede til at befordre enhver videre fra kommende rejsende, som melder sig umiddelbart ved Ankomsten af en Postbefordring eller ti Minutter efter et korresponderende Togs Ankomst. Melder der sig efter foranførte Regler flere rejsende, end Dagvognen afgiver indvendige Pladser til, er Kontrahenterne pligtige at fremskaffe det fornødne Antal Bivogne til Befordring af saadanne rejsende uden Udgift for Postvæsenet. Der er saaledes fuld Adgang til Befordring, men der vil i og for sig ikke være noget til Hinder for at tage Spørgsmaalet om Indskrivning paa Postkontorerne op til Behandling.

Jeg skal nu til Slutning fremføre nogle Bemærkninger angaaende Udtalelser om den økonomiske Politik, som er fremkommet under de foregaaende Dages Forhandlinger. Jeg maa da med Tilfredshed anføre, at der fra alle Sider nu lyder Anerkendelse eller Accept af det System, hvorved Regeringen, under al muligt Hensyn til berettigede Erhvervsvirksomheder, har søgt at bekæmpe Dyrtiden og dens Følger. Vi er i disse Dage lykkeligt langt borte fra de Dage, da man hævdede, at Samfundet skulde respektere enhver som

helst Prisstigning, skabt af eller muliggjort ved de overmægtige Forhold ude i Verden. Vi er borte fra den Tid, da man hævdede, at fuld Erstatning ikke efter Grundloven kunde tænkes givet, naar man ikke gav den højst opnaaede Pris, ganske uden Hensyn til Produktionsprisen eller Tilvejebringelsesomkostningerne. Vi er borte fra den Tid, da man talte om det aabne Markeds og den frie Omsætnings Evne til at regulere Prisen, Verdensmarkedets Priser og alt sligt, som slet ikke svarer til den nuværende Tilstand, nu da man hverken har noget aabent Marked eller en fri Omsætning eller noget Verdensmarked, fordi Verdensmarkedet er slaaet itu i en Række forskellige Markeder med forskellige Erhvervsvilkkaar og Prisfordele. Vi er langt borte fra den Tid, da man talte om, at man ved at fylde Markedet med dyre Varer skabte de bedste Betingelser for billige Varer herhjemme. Reminiscenser af denne Tale er naturligvis dukket op, men det er kun smaa Reminiscenser, og dette er ikke saa underligt. Thi hvad der, da vi sidst indgaaende drøftede disse Spørgsmaal, kun var Antydninger, som ganske vist var tydelige for den, der vilde se, er nu traadt saa klart frem, at det ikke lader sig skjule, og det er, at hele den Verdenstilstand, hvori vi befinder os, har kuldkaftet gamle Systemer og derfor nødvendiggjort Dannelsen af et nyt. Og jeg kan da ikke andet end være tilfreds over, at man nu anerkender det System, hvorefter de første Livsfornødenheder — for at bruge en Vending, som er nævnt her paa Rigsdagen i tidligere Tider, naar man behandlede Dyrtidsspørgsmaalet — skal være til Stede her i Landet i tilstrækkeligt Omfang og til en Pris, der yder Producenten en rimelig Fortjeneste, men heller ikke mere. Overskuddet af disse første Livsfornødenheder, hvis de da produceres her, kan selvfølgelig eksporteres med den Fordel, man kan hente af udenlandske Priser. Det nuværende Verdenssystem tillader ikke os at vise Godgørenhed mod nogen anden, fremmed Stat, lige saa lidt som de viser Godgørenhed imod os.

Dette System, som er ganske enkelt, er opstaaet i forskellige Lande uden Forbillede. Det opstod her i Landet uden Forbillede, og saa vidt jeg kan forstaa i Holland ligeledes uden Forbillede; det har fra enkelte Lande, som har tænkt sig til disse Systemer, bredt sig til andre, og det er i Virksomhed overalt: i Holland, i